

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 25 /ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 10 ພະຈິກ 2016

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງເຄມີ

**ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ**

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງ, ການຕິດຕາມ ກວດກາການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານເຄມີ ເພື່ອຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມວຽກງານດັ່ງກ່າວໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ໄດ້ມາດຕະຖານ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ການນຳໃຊ້ເຄມີ ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກວິຊາການ, ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ ໃຫ້ໄປຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 2 ການຄຸ້ມຄອງເຄມີ

ການຄຸ້ມຄອງເຄມີ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກິດ ເຄມີ ແລະ ການນຳໃຊ້ເຄມີໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເຕັກນິກວິຊາການ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄມີ ໝາຍເຖິງ ທາດດ່ຽວ, ທາດປະສົມ ແລະ ທາດສົມປົນ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມທຳມະຊາດ ຫຼື ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ຊຶ່ງຄົງຕົວໃນພາວະແຂງ, ແຫຼວ ຫຼື ເປັນອາຍ.
2. ທາດດ່ຽວ (Single substance) ໝາຍເຖິງ ທາດບໍລິສຸດເນື້ອດຽວທີ່ບໍ່ສາມາດແຍກເປັນທາດອື່ນໄດ້;

3. **ທາດປະສົມ (Compound)** ໝາຍເຖິງ ທາດທີ່ປະກອບດ້ວຍສອງທາດຂຶ້ນໄປ ປະສົມກັນທາງເຄມີໃນອັດຕາສ່ວນທີ່ແນ່ນອນເພື່ອການຄົງຕົວ;

4. **ທາດສົມບົນ (Mixture)** ໝາຍເຖິງ ທາດເຄມີສອງທາດຂຶ້ນໄປທີ່ບົນກັນ ໂດຍບໍ່ເກີດປະຕິກິລິຍາໃນສະພາບແວດລ້ອມປົກກະຕິ;

5. **ເຄມີອັນຕະລາຍ** ໝາຍເຖິງ ເຄມີທີ່ມີໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຄຸນລັກສະນະທີ່ເປັນອັນຕະລາຍທາງດ້ານ ວັດຖຸ, ຮ່າງກາຍ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມລະບົບເອກະພາບສາກົນ;

6. **ເຄມີເປັນພິດ** ໝາຍເຖິງ ເຄມີໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງປະຕິກິລິຍາທາງເຄມີຂອງມັນກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບຕໍ່ຂະບວນການມີຊີວິດ ເປັນເຫດໃຫ້ເສຍຊີວິດ, ບາດເຈັບ, ອຳມະພາດຊົ່ວຄາວ ຫຼື ຖາວອນ;

7. **ເຄມີພື້ນຖານ** ໝາຍເຖິງ ເຄມີທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ ແລະ ຈຳເປັນ ຮັບໃຊ້ແກ່ການຜະລິດຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ມີຜົນປະໂຫຍດສູງຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ ເປັນຕົ້ນ ເກືອກາລີ, ອາຊິດຊຸນຟູລິກ, ໂຊດຽມໄຮດຣົກຊາຍ;

8. **ລະບົບເອກະພາບສາກົນ (Globally Harmonized System)** ໝາຍເຖິງ ລະບົບການກຳນົດຄຸນລັກສະນະຄວາມເປັນອັນຕະລາຍຂອງເຄມີ ແລະ ການຕິດສະຫຼາກ ທີ່ເປັນເອກະພາບກັນທົ່ວໂລກ;

9. **ອຸປະຕິເຫດຈາກເຄມີ** ໝາຍເຖິງ ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກເຄມີ ເປັນຕົ້ນ ໄຟໄໝ້, ການລະເບີດ, ການຮົ່ວໄຫຼ, ການກະຈາຍ ແລະ ເຫດການອື່ນ;

10. **ສິ່ງເສດເຫຼືອເຄມີ** ໝາຍເຖິງ ສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບເຄມີ, ການນຳໃຊ້ເຄມີ ແລະ ເຄມີທີ່ບໍ່ຕ້ອງການນຳໃຊ້ ຫຼື ບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ ເປັນຕົ້ນ ພາຊະນະບັນຈຸ, ເຄມີເສຍຄຸນລັກສະນະ, ເຄມີຕົກຄ້າງ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອອັນຕະລາຍອື່ນກ່ຽວກັບເຄມີ;

11. **ການບຳບັດ** ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການຫຼຸດຜ່ອນມົນລະພິດທີ່ເກີດຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບເຄມີ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ເຕັກນິກ, ເຄື່ອງຈັກ ຫຼື ວັດຖຸປະກອນຕ່າງໆ;

12. **ການກຳຈັດ** ໝາຍເຖິງ ການຈູດເຜົາ, ການຝັງດິນ, ການແຍກປະເພດ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນຈຸດປະສົງໃດໜຶ່ງ;

13. **ພາຊະນະບັນຈຸ** ໝາຍເຖິງ ຖັງ, ຖົງ, ຂວດ, ແກ້ດ ແລະ ສິ່ງອື່ນ ທີ່ນຳໃຊ້ບັນຈຸເຄມີ;

14. **ການຫຸ້ມຫໍ່** ໝາຍເຖິງ ການນຳໃຊ້ ໄມ້, ຢາງ, ເຈ້ຍ, ໂຟມ, ຂີ້ເລື່ອຍ ແລະ ສິ່ງອື່ນເພື່ອກັນແຕກ ຫຼື ຮົ່ວໄຫຼ;

15. **ຜູ້ນຳໃຊ້ເຄມີ** ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ນຳໃຊ້ເຄມີ ເຂົ້າໃນວຽກງານຂອງຕົນ ເປັນຕົ້ນ ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການ ຄົ້ນຄວ້າ, ທົດລອງ, ຜະລິດ, ປຸງແຕ່ງ, ປູກຝັງ, ລ້ຽງສັດ ແລະ ປົນປົວພະຍາດ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານເຄມີ

ລັດ ລົງທຶນເຂົ້າໃນການຄົ້ນຄວ້າ, ທົດລອງ ແລະ ການສຶກສາ ເພື່ອພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີກ່ຽວກັບເຄມີ ແລະ ເຄື່ອງມືອຸປະກອນທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຕິດຕາມກວດກາວຽກງານເຄມີ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເຄມີພື້ນຖານທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງ ຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດ ເປັນຕົ້ນ ການບໍລິການບຳບັດ ແລະ ການກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອເຄມີ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ, ສ້າງຈິດສຳນຶກ ກ່ຽວກັບເຄມີໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ.

ລັດສົ່ງເສີມບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ໃຫ້ລົງທຶນເຂົ້າໃນການສ້າງຕັ້ງສະຖາບັນ, ສູນຝຶກອົບຮົມ ແລະ ໂຮງຮຽນວິຊາຊີບ ເພື່ອຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ຄວາມປອດໄພກ່ຽວກັບເຄມີ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານເຄມີ

ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານເຄມີ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງກັບແນວທາງນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
2. ຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
3. ຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບຂອງຊາດ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ;
4. ຮັບປະກັນຄວາມຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ຫຼັກການຂອງສາກົນ;
5. ຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ການນຳໃຊ້ເຄມີ;
6. ຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງກັບ ສັນຍາສາກົນ ແລະ ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 6 ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງສັງຄົມ ແລະ ປະຊາຊົນ

ເພື່ອຮັບປະກັນໃນການຄຸ້ມຄອງການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ການນຳໃຊ້ເຄມີ ໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນ, ສິ່ງແວດລ້ອມນັ້ນ ສັງຄົມ ແລະ ປະຊາຊົນ ຕ້ອງມີສ່ວນຮ່ວມ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບຮູ້ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຄວາມເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງເຄມີ;
2. ຕິດຕາມ ແລະ ແຈ້ງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ຕໍ່ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນກະທົບຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ການນຳໃຊ້ເຄມີ;
3. ບ້ອງກັນ, ສະກັດກັ້ນ ຜົນກະທົບຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ການນຳໃຊ້ເຄມີ.

ມາດຕາ 7 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ຕິດພັນກັບວຽກງານເຄມີໃນ ສປປ ລາວ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ບໍ່ນຳໃຊ້ສຳລັບກິດຈະການທີ່ຕິດພັນກັບທາດກຳມັນຕະພາບລັງສີ ແລະ ພະລັງງານປະລຳມະນູ.

ມາດຕາ 8 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມ ການພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານເຄມີ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການຄົ້ນຄວ້າທາງວິທະຍາສາດ, ການສຶກສາ, ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ເພື່ອພັດທະນາວຽກງານດັ່ງກ່າວໃຫ້ມີຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ທັນສະໄໝ, ປະຕິບັດສັນຍາສາກົນ ແລະ ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II

ປະເພດ ແລະ ຄຸນລັກສະນະຂອງເຄມີ

ມາດຕາ 9 ປະເພດເຄມີ

ການຈັດແບ່ງປະເພດເຄມີ ແມ່ນ ອີງຕາມຄຸນລັກສະນະ ແລະ ຄວາມເປັນອັນຕະລາຍຂອງ ເຄມີ ໂດຍແບ່ງເປັນ ສີ່ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄມີອັນຕະລາຍປະເພດ ໜຶ່ງ;
2. ເຄມີອັນຕະລາຍປະເພດ ສອງ;
3. ເຄມີອັນຕະລາຍປະເພດ ສາມ;
4. ເຄມີອັນຕະລາຍປະເພດ ສີ່;

ລາຍລະອຽດບັນຊີຂອງເຄມີອັນຕະລາຍແຕ່ລະປະເພດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 10 ເຄມີອັນຕະລາຍປະເພດ ໜຶ່ງ

ເຄມີອັນຕະລາຍປະເພດ ໜຶ່ງ ແມ່ນ ເຄມີທີ່ມີຄຸນລັກສະນະເປັນພິດ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍຮ້າຍແຮງຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ເຄມີອັນຕະລາຍປະເພດໜຶ່ງຈະບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ໃຫ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ນຳໃຊ້, ຍົກເວັ້ນການນຳໃຊ້ເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ, ການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ, ການປ້ອງກັນ, ການສະກັດກັ້ນ, ການກຳຈັດ ແລະ ການລະບົບອັນຕະລາຍທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການນຳໃຊ້ໃນວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 11 ເຄມີອັນຕະລາຍປະເພດ ສອງ

ເຄມີອັນຕະລາຍປະເພດ ສອງ ແມ່ນ ເຄມີທີ່ມີຄຸນລັກສະນະເປັນພິດ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍສູງຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ເຄມີອັນຕະລາຍປະເພດ ສອງ ສາມາດຜະລິດ, ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ຄອບຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ໄດ້ ຕາມການອະນຸຍາດຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 12 ເຄມີອັນຕະລາຍປະເພດ ສາມ

ເຄມີອັນຕະລາຍປະເພດ ສາມ ແມ່ນ ເຄມີທີ່ມີຄຸນລັກສະນະເປັນພິດ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍປານກາງ ຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ເຄມີອັນຕະລາຍປະເພດ ສາມ ສາມາດຜະລິດ, ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ຄອບຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ໄດ້ ຕາມການອະນຸຍາດຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 13 ເຄມີອັນຕະລາຍປະເພດ ສີ່

ເຄມີອັນຕະລາຍປະເພດ ສີ່ ແມ່ນ ເຄມີທີ່ມີຄຸນລັກສະນະເປັນພິດ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່າ ຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ເຄມີອັນຕະລາຍປະເພດ ສີ່ ສາມາດຜະລິດ, ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ຄອບຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ໄດ້ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດ ແຕ່ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 14 ຄຸນລັກສະນະຂອງເຄມີອັນຕະລາຍ

ຄຸນລັກສະນະຂອງເຄມີອັນຕະລາຍ ປະກອບດ້ວຍ ເຄມີທີ່ມີຄວາມເປັນອັນຕະລາຍ ທາງວັດຖຸ, ທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ທາງສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມລະບົບເອກະພາບສາກົນໄດ້ກຳນົດໄວ້ ຊຶ່ງມີດັ່ງນີ້:

1. ຄວາມເປັນອັນຕະລາຍທາງວັດຖຸ ມີ ສິບຫົກ ກໍລະນີ ເປັນຕົ້ນ ເຄມີທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດການລະເບີດ, ທາດອາຍໄວໄຟ, ລະອອງລອຍໄວໄຟ, ທາດອາຍອອກຊີໄດ້, ທາດອາຍຄວາມດັນສູງ, ທາດແຫຼວໄວໄຟ, ທາດແຂງໄວໄຟ, ທາດເຄມີທີ່ສາມາດເກີດປະຕິກິລິຍາໄດ້ເອງ, ທາດແຫຼວທີ່ລຸກໄໝ້ໄດ້ເອງໃນອາກາດ, ທາດແຂງທີ່ລຸກໄໝ້ໄດ້ເອງໃນອາກາດ, ທາດເຄມີທີ່ເກີດຄວາມຮ້ອນໄດ້ເອງ, ທາດເຄມີທີ່ປະສົມກັບນໍ້າແລ້ວເກີດທາດອາຍໄວໄຟ, ທາດແຫຼວອອກຊີໄດ້, ທາດແຂງອອກຊີໄດ້, ທາດເປືອກໄຊອິນຊີ;

2. ຄວາມເປັນອັນຕະລາຍທາງຮ່າງກາຍ ມີ ສິບ ກໍລະນີ ເປັນຕົ້ນ ເຄມີທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດເປັນພິດທັນທີ, ເຮັດໃຫ້ຜິວໜັງເປື້ອນ, ເຈັບ, ຄັນ, ແສບ, ທຳລາຍດວງຕາຢ່າງຮຸນແຮງ, ກໍ່ໃຫ້ເກີດພູມແພ້ຕໍ່ລະບົບທາງເດີນຫາຍໃຈ ແລະ ຜິວໜັງ, ເກີດການກາຍພັນຂອງເຊລສືບພັນ, ກໍ່ໃຫ້ເກີດມະ

ເຮັງ, ເປັນພິດຕໍ່ລະບົບສືບພັນ, ເປັນພິດຕໍ່ອະໄວຍະວະຕ່າງໆ ຈາກການໄດ້ຮັບຄັ້ງດຽວ ຫຼື ຫຼາຍຄັ້ງ, ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ລະບົບທາງເດີນທາຍໃຈ;

3. ຄວາມເປັນອັນຕະລາຍທາງສິ່ງແວດລ້ອມ ມີ ສາມ ກໍລະນີ ເປັນຕົ້ນ ເຄີມີທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທາງນໍ້າ ເປັນຕົ້ນ ສັດນໍ້າ, ພືດນໍ້າ, ຄຸນນະພາບນໍ້າ ແລະ ທໍາລາຍຊັ້ນໂອໂຊນໃນຊັ້ນບັນຍາກາດ.

ພາກທີ III

ຄວາມປອດໄພກ່ຽວກັບເຄີມີ

ໝວດທີ 1

ການຮັກສາຄວາມປອດໄພກ່ຽວກັບເຄີມີ

ມາດຕາ 15 ການຮັກສາຄວາມປອດໄພກ່ຽວກັບວຽກງານເຄີມີ

ການຮັກສາຄວາມປອດໄພກ່ຽວກັບວຽກງານເຄີມີ ແມ່ນ ການກຳນົດຫຼັກການ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ວຽກງານ ດັ່ງນີ້:

1. ການສະໜອງຂໍ້ມູນຄວາມປອດໄພ;
2. ພາຊະນະບັນຈຸ ແລະ ການທຸ້ມທໍ່ເຄີມີ;
3. ສະຫຼາກ ແລະ ການຕິດສະຫຼາກ;
4. ການເກັບຮັກສາເຄີມີ;
5. ການເກັບຮັກສາ ສິ່ງເສດເຫຼືອເຄີມີອັນຕະລາຍ;
6. ການຂົນສົ່ງເຄີມີອັນຕະລາຍ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອເຄີມີອັນຕະລາຍ;
7. ການສົ່ງຜ່ານເຄີມີອັນຕະລາຍ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອເຄີມີອັນຕະລາຍ;
8. ການບຳບັດ ແລະ ການກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອເຄີມີ;
9. ຫ້ອງທົດລອງເຄີມີ;
10. ເຄີມີໃໝ່;
11. ການຄົ້ນພົບຄຸນລັກສະນະຄວາມເປັນອັນຕະລາຍຂອງເຄີມີ;
12. ຜະລິດຕະພັນເຄີມີປອມ;
13. ເຄີມີບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ;
14. ເຄີມີເສຍຄຸນລັກສະນະ.

ມາດຕາ 16 ການສະໜອງຂໍ້ມູນຄວາມປອດໄພ

ຂໍ້ມູນຄວາມປອດໄພ ກ່ຽວກັບເຄີມີທີ່ຕ້ອງສະໜອງ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຊື່, ແຫຼ່ງກຳເນີດ, ສະຖານທີ່ຜະລິດເຄີມີ;
2. ສ່ວນປະສົມ, ສູດເຄີມີ;

3. ຄຸນລັກສະນະທາງວັດຖຸ ແລະ ທາງເຄມີ, ລະດັບຂອງຄວາມເປັນພິດ;
4. ພາວະຄົງຕົວ ແລະ ບໍ່ຄົງຕົວ;
5. ລະດັບຂອງຄວາມເປັນອັນຕະລາຍ;
6. ລະດັບຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສຸຂະພາບ;
7. ລະດັບຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
8. ຜົນກະທົບຕໍ່ມະນຸດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການວັດຖຸປະກອນ ເພື່ອປ້ອງກັນສຸຂະພາບ;
9. ວິທີການປະຖົມພະຍາບານເບື້ອງຕົ້ນ;
10. ມາດຕະການປ້ອງກັນໃນກໍລະນີມີໄຟໄໝ້;
11. ມາດຕະການປ້ອງກັນຄວາມສ່ຽງອຸບປະຕິເຫດ;
12. ວິທີການເກັບຮັກສາ;
13. ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອ;
14. ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຂົນສົ່ງ;
15. ວັນຜະລິດ, ວັນໝົດອາຍຸ;
16. ວິທີການນໍາໃຊ້;
17. ຂໍ້ມູນອື່ນທີ່ຈໍາເປັນ.

ມາດຕາ 17 ພາຊະນະບັນຈຸ ແລະ ການຫຸ້ມຫໍ່ເຄມີ

ພາຊະນະບັນຈຸ ແລະ ການຫຸ້ມຫໍ່ເຄມີ ຕ້ອງມີຄວາມແໜ້ນໜາ, ທົນທານ ແລະ ຮັບປະກັນການຖືກກະທົບ.

ສໍາລັບການນໍາໃຊ້ພາຊະນະບັນຈຸຄືນໃໝ່ ຕ້ອງຜ່ານການກວດສອບ ແລະ ຍັງຍືນມາດຕະຖານຈາກຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.

ມາດຕາ 18 ສະຫຼາກ ແລະ ການຕິດສະຫຼາກ

ສະຫຼາກ ແມ່ນ ຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຕົວອັກສອນ ຫຼື ຮູບພາບທີ່ສະແດງ, ຊີ້ບອກຄວາມເປັນອັນຕະລາຍຂອງເຄມີ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພໃນການເຄື່ອນຍ້າຍ, ການເກັບຮັກສາ ແລະ ການນໍາໃຊ້.

ການຕິດສະຫຼາກ ໃຫ້ຕິດ, ແນບ ຫຼື ພິມໃສ່ກັບພາຊະນະບັນຈຸເຄມີໂດຍກົງ ຢ່າງແໜ້ນໜາ, ໝັ້ນໜຽວ, ທົນທານ ແລະ ເຫັນແຈ້ງ ຊັດເຈນ.

ເນື້ອໃນຂອງສະຫຼາກ ຕ້ອງຂຽນເປັນພາສາລາວ ແລະ ພາສາຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 19 ການເກັບຮັກສາເຄມີ

ເຄມີຕ້ອງເກັບຮັກສາ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານຄວາມປອດໄພ ເປັນຕົ້ນ ແຍກບ່ອນເກັບມ້ຽນ, ໃສ່ພາຊະນະບັນຈຸ ແລະ ມີສາຍເກັບມ້ຽນສະເພາະ ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ.

ມາດຕະຖານຄວາມປອດໄພຂອງການເກັບຮັກສາເຄມີ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 20 ການເກັບຮັກສາສິ່ງເສດເຫຼືອເຄມີອັນຕະລາຍ

ສິ່ງເສດເຫຼືອເຄມີອັນຕະລາຍ ແມ່ນ ສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ເກີດຈາກການປົນເປື້ອນ, ຜະລິດຕະພັນ, ການນຳໃຊ້ ຫຼື ຈາກຜະລິດຕະພັນອື່ນ ທີ່ມີສ່ວນປະສົມຂອງເຄມີອັນຕະລາຍທີ່ບໍ່ຕ້ອງການນຳໃຊ້ແລ້ວ ຊຶ່ງອາດມີຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ສິ່ງເສດເຫຼືອເຄມີອັນຕະລາຍ ຕ້ອງເກັບຮັກສາໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານຄວາມປອດໄພ ເປັນຕົ້ນ ແຍກປະເພດສິ່ງເສດເຫຼືອ, ໃສ່ພາຊະນະບັນຈຸ ແລະ ມີສະຖານທີ່ເກັບມ້ຽນສະເພາະ.

ມາດຕາ 21 ການຂົນສົ່ງເຄມີອັນຕະລາຍ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອເຄມີອັນຕະລາຍ

ການຂົນສົ່ງເຄມີອັນຕະລາຍ ແມ່ນ ການຂົນສົ່ງເຄມີ ປະເພດ ໜຶ່ງ, ສອງ ແລະ ສາມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 10, 11 ແລະ ມາດຕາ 12 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ການຂົນສົ່ງເຄມີອັນຕະລາຍ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອເຄມີອັນຕະລາຍ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຂົນສົ່ງເຄມີອັນຕະລາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ສຳລັບ ການຂົນສົ່ງເຄມີອັນຕະລາຍ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອເຄມີອັນຕະລາຍ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 22 ການສົ່ງຜ່ານເຄມີອັນຕະລາຍ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອເຄມີອັນຕະລາຍ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຂົນສົ່ງເຄມີອັນຕະລາຍ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອເຄມີອັນຕະລາຍຜ່ານ ສປປ ລາວ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມສັນຍາສອງຝ່າຍ ຫຼື ຫຼາຍຝ່າຍ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສະເໜີໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານເຄມີກ່ອນລ່ວງໜ້າ ສາມສິບວັນ ເພື່ອພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 23 ການບຳບັດ ແລະ ການກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອເຄມີ

ສິ່ງເສດເຫຼືອເຄມີຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ການນຳໃຊ້ ຕ້ອງບຳບັດ ຫຼື ກຳຈັດໂດຍທັນທີ, ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ສາມາດບຳບັດ ຫຼື ກຳຈັດໄດ້ນັ້ນ ກໍສາມາດເກັບຮັກສາໄວ້ ແຕ່ສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນ ເກົ້າສິບວັນ ນັບແຕ່ມີສິ່ງເສດເຫຼືອ ແລະ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການບຳບັດ ແລະ ການກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອເຄມີ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຄູ່ມືແນະນຳ ໂດຍນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 24 ຫ້ອງທົດລອງເຄມີ

ຫ້ອງທົດລອງເຄມີ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ສໍາລັບການຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ, ທົດສອບເຄມີ ເພື່ອຢັ້ງຢືນຄຸນລັກສະນະທາງດ້ານວັດຖຸ ຫຼື ເຄມີ. ຫ້ອງທົດລອງເຄມີ ຕ້ອງໄດ້ຕາມມາດຕະຖານຄວາມປອດໄພ.

ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເປັນຜູ້ກຳນົດມາດຕະຖານຄວາມປອດໄພຂອງ ຫ້ອງທົດລອງເຄມີ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 25 ເຄມີໃໝ່

ເຄມີໃໝ່ ແມ່ນ ເຄມີ ທີ່ຄົ້ນພົບຈາກທຳມະຊາດ ຫຼື ຈາກການຄົ້ນຄວ້າທາງວິທະຍາສາດ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ໃຫ້ຂຶ້ນທະບຽນບັນຊີເຄມີ ນຳກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຮັບຊາບ ຖ້າຜູ້ຄົ້ນພົບຕ້ອງການປົກປ້ອງລິຂະສິດຂອງຕົນ ໃຫ້ໄປຈົດທະບຽນຊັບສິນທາງບັນຍາ ນຳກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ.

ມາດຕາ 26 ການຄົ້ນພົບຄຸນລັກສະນະຄວາມເປັນອັນຕະລາຍຂອງເຄມີ

ການຄົ້ນພົບຄຸນລັກສະນະຄວາມເປັນອັນຕະລາຍຂອງເຄມີ ຕ້ອງໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນບັນຊີ ແລະ ຈັດແບ່ງປະເພດເຄມີຄືນໃໝ່ ນຳກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຮັບຊາບ.

ມາດຕາ 27 ຜະລິດຕະພັນເຄມີປອມ

ຜະລິດຕະພັນເຄມີປອມ ແມ່ນ ຜະລິດຕະພັນເຄມີທີ່ມີຊີ້, ເຄື່ອງໝາຍ ຫຼື ຮູບຮ່າງຄ້າຍຄື ຜະລິດຕະພັນເຄມີທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນແລ້ວ ແຕ່ມີຄຸນລັກສະນະແຕກຕ່າງ ຫຼື ເຮັດດ້ວຍວັດຖຸທຽມ ຫຼື ມີສ່ວນປະສົມທີ່ແຕກຕ່າງ.

ໃນກໍລະນີພົບເຫັນຜະລິດຕະພັນເຄມີປອມ ໃຫ້ຢຸດການນຳໃຊ້ໂດຍທັນທີ ແລະ ໃຫ້ລາຍງານຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານເຄມີ.

ມາດຕາ 28 ເຄມີບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ

ເຄມີບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ແມ່ນ ເຄມີຄຸນນະພາບຕ່ຳ, ມີສິ່ງເຈືອປົນ ຫຼື ມີສ່ວນປະກອບບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຄຸນລັກສະນະເຄມີ ທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນໄວ້.

ໃນກໍລະນີພົບເຫັນຜະລິດຕະພັນເຄມີບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ໃຫ້ຢຸດການນຳໃຊ້ໂດຍທັນທີ ແລະ ໃຫ້ລາຍງານຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານເຄມີ.

ມາດຕາ 29 ເຄມີເສຍຄຸນລັກສະນະ

ເຄມີເສຍຄຸນລັກສະນະ ແມ່ນ ເຄມີທີ່ໝົດອາຍຸການນຳໃຊ້ ຫຼື ເສື່ອມຄຸນລັກສະນະກ່ອນໝົດອາຍຸ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນສະຫຼາກ ຫຼື ເອກະສານຢັ້ງຢືນອື່ນ ຈາກການເກັບຮັກສາທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເຕັກນິກ.

ໃນກໍລະນີພົບເຫັນຜະລິດຕະພັນເຄມີເສຍຄຸນລັກສະນະ ໃຫ້ຢຸດການນຳໃຊ້ໂດຍທັນທີ ແລະ ໃຫ້ລາຍງານຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານເຄມີ.

ໝວດທີ 2

ການປ້ອງກັນອຸປະຕິເຫດຈາກເຄມີ

ມາດຕາ 30 ການປ້ອງກັນອຸປະຕິເຫດຈາກເຄມີ

ການປ້ອງກັນອຸປະຕິເຫດຈາກເຄມີ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ການສ້າງແຜນ ປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂອຸປະຕິເຫດ;
2. ການສ້າງບຸກຄະລາກອນ;
3. ການຕິດຕັ້ງວັດຖຸປະກອນ;
4. ການສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ;
5. ການໂຄສະນາ;
6. ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ.

ມາດຕາ 31 ການສ້າງແຜນ ປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂອຸປະຕິເຫດ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບເຄມີ ຕ້ອງສ້າງແຜນປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂອຸປະຕິເຫດ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານເຄມີ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງແຜນດັ່ງກ່າວ ຕາມເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄຸນລັກສະນະ, ປະລິມານຂອງເຄມີ, ເຕັກໂນໂລຊີການຜະລິດ, ການນຳໃຊ້, ລັກສະນະພິເສດທາງດ້ານພູມສາດ, ປະຊາກອນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
2. ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການເກີດອຸປະຕິເຫດ ແລະ ແຜນກວດກາຫາສາເຫດຕົ້ນຕໍ;
3. ສະພາບການຕ່າງໆຂອງອຸປະຕິເຫດ ແລະ ວິທີການປ້ອງກັນ;
4. ຄວາມສາມາດໃນການແກ້ໄຂອຸປະຕິເຫດລວມທັງອຸປະກອນເຄື່ອງມື, ພະນັກງານ, ກຳມະກອນ, ແຜນປະສານງານກັບທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ແຜນເຄື່ອນຍ້າຍປະຊາຊົນ ແລະ ຊັບສິນ;
5. ແຜນຫຼຸດຜ່ອນອຸປະຕິເຫດທີ່ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 32 ການສ້າງບຸກຄະລາກອນ

ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສົ່ງເສີມການສ້າງບຸກຄະລາກອນ ກ່ຽວກັບວຽກງານເຄມີ ໃຫ້ໄດ້ທັງປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບດ້ວຍຫຼາຍຮູບການ ເປັນຕົ້ນ ການຝຶກອົບຮົມ, ບຳລຸງ ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ແກ່ວຽກງານເຄມີ.

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບເຄມີ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ສ້າງ ແລະ ຍົກລະດັບ ຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ດ້ວຍການຝຶກອົບຮົມພະນັກງານວິຊາການ ແລະ ກຳມະກອນກ່ຽວກັບເຕັກນິກ ແລະ ຄວາມປອດໄພກ່ຽວກັບເຄມີຢ່າງໜ້ອຍ ໜຶ່ງ ຄັ້ງຕໍ່ປີ.

ມາດຕາ 33 ການຕິດຕັ້ງວັດຖຸປະກອນ

ບັນດາການຈັດຕັ້ງລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການປະສານງານ, ສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃຫ້ພະນັກງານ ແລະ ກຳມະກອນ ໃນການຕິດຕັ້ງອຸປະກອນໃຫ້ພຽງພໍ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂອຸປະຕິເຫດ.

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບເຄມີ ຕ້ອງຕິດຕັ້ງອຸປະກອນໃຫ້ພຽງພໍ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂອຸປະຕິເຫດ ໂດຍອີງຕາມລະດັບຂອງທຸລະກິດ ແລະ ຄຸນລັກສະນະຂອງເຄມີ.

ມາດຕາ 34 ການສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ

ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບເຄມີ ເປັນຕົ້ນ ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ເຕັກນິກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີກ່ຽວກັບການຂົນສົ່ງ, ການນຳໃຊ້, ການເກັບຮັກສາ, ການບຳບັດ, ການກຳຈັດ ໃຫ້ແກ່ສັງຄົມຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ທົ່ວເຖິງ.

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ຕ້ອງສ້າງຖານຂໍ້ມູນການນຳໃຊ້ ແລະ ການຜະລິດເຄມີ ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ໃຫ້ຄຳປຶກສາກ່ຽວກັບມາດຕະຖານດ້ານເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ຄວາມປອດໄພ, ສຸຂານາໄມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມກ່ຽວກັບເຄມີແກ່ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 35 ການໂຄສະນາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງໂຄສະນາກ່ຽວກັບເຄມີ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ.

ສຳລັບເນື້ອໃນການໂຄສະນາກ່ຽວກັບເຄມີ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການໂຄສະນາຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຄຸນນະພາບຂອງເຄມີ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບເນື້ອໃນ, ຮູບການ ແລະ ສະຖານທີ່ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ

ເນື້ອໃນ ແລະ ຮູບການໂຄສະນາກ່ຽວກັບເຄມີ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຊັດເຈນ, ຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງກ່ຽວກັບປະເພດ, ຊະນິດ, ຄຸນລັກສະນະ, ຄຸນນະພາບຂອງເຄມີ, ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ;
2. ສາມາດດຳເນີນໄດ້ໃນທຸກຮູບການເຊັ່ນ ໂຄສະນາດ້ວຍຕົນເອງ ຫຼື ຜ່ານສື່ມວນຊົນ.

ມາດຕາ 36 ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບເຄມີຕ້ອງນຳໃຊ້ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ມີປະສິດທິພາບໃນການຜະລິດ ພ້ອມທັງຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ, ຫຼຸດຜ່ອນການນຳໃຊ້ ວັດຖຸດິບ, ເຄມີ, ພະລັງງານ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ໝວດທີ 3

ການແກ້ໄຂອຸປະຕິເຫດຈາກເຄມີ

ມາດຕາ 37 ການແກ້ໄຂອຸປະຕິເຫດຈາກເຄມີ

ການແກ້ໄຂອຸປະຕິເຫດຈາກເຄມີ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ການປະສານງານເມື່ອເກີດອຸປະຕິເຫດຈາກເຄມີ;
2. ມາດຕະການແກ້ໄຂອຸປະຕິເຫດຈາກເຄມີ.

ມາດຕາ 38 ການປະສານງານເມື່ອເກີດອຸປະຕິເຫດຈາກເຄມີ

ເມື່ອເກີດອຸປະຕິເຫດຈາກເຄມີ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ຜູ້ນຳໃຊ້ເຄມີ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພ້ອມທັງດຳເນີນ ການແກ້ໄຂທັນທີ. ສຳລັບອຸປະຕິເຫດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຕ້ອງລາຍງານຕໍ່ໜ່ວຍ ງານຄຸ້ມຄອງເຄມີເຂດດັ່ງກ່າວ.

ເມື່ອການແກ້ໄຂອຸປະຕິເຫດຫາກເກີນຄວາມສາມາດຂອງຕົນແລ້ວ ຕ້ອງປະສານສົມທົບ ກັບຂະແໜງການປ້ອງກັນປະເທດ, ຂະແໜງການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອພ້ອມກັນແກ້ໄຂຢ່າງຮີບດ່ວນ.

ມາດຕາ 39 ມາດຕະການແກ້ໄຂອຸປະຕິເຫດຈາກເຄມີ

ມາດຕະການແກ້ໄຂອຸປະຕິເຫດຈາກເຄມີ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດຕາມແຜນປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂອຸປະຕິເຫດໂດຍທັນທີ;
2. ໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ກຳນົດຂອບເຂດ ແລະ ປະກາດເປັນພື້ນທີ່ອັນ ຕະລາຍເມື່ອອຸປະຕິເຫດຫາກມີຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງເກີນຄວາມສາມາດແກ້ໄຂນັ້ນ ຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ຂັ້ນເທິງຖັດຕົນໃຫ້ປະກາດເຂດດັ່ງກ່າວ ເປັນເຂດອັນຕະລາຍຈາກເຄມີ;

3. ໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຈັດພາຫະນະ, ວັດ
ຖູປະກອນ, ກຳລັງພົນ, ໜ່ວຍແພດ ເພື່ອແກ້ໄຂອຸປະຕິເຫດໂດຍທັນທີ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍປະ
ຊາຊົນ ແລະ ຊັບສິນ ອອກຈາກພື້ນທີ່ອັນຕະລາຍ.

ພາກທີ IV

ການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບເຄມີ

ໝວດທີ 1

ການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ການນຳໃຊ້ ເຄມີ

ມາດຕາ 40 ການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບເຄມີ

ການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບເຄມີ ແມ່ນ ການ ຜະລິດ, ບັນຈຸ, ຫຸ້ມຫໍ່, ຊີ້ຂາຍ, ປ້ອງກັນ,
ຄົ້ນຄວ້າ, ທົດລອງ, ສະໜອງ, ຂົນສົ່ງ, ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ເກັບຮັກສາ, ຄອບຄອງ, ກຳຈັດ
ແລະ ບຳບັດ ເຄມີອັນຕະລາຍ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອເຄມີອັນຕະລາຍ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບເຄມີ ຕ້ອງສະ
ເໜີຕໍ່ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ
ພິຈາລະນາອະນຸຍາດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 41 ເງື່ອນໄຂການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບເຄມີ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບເຄມີ ຕ້ອງມີ
ເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ມີພະນັກງານວິຊາການທີ່ມີຄວາມຮູ້ ແລະ ມີປະສົບການກ່ຽວກັບເຄມີ;
2. ຮັບປະກັນທາງດ້ານທຶນຮອນ, ເຕັກນິກ, ວັດຖູປະກອນໃຫ້ພຽງພໍ ແລະ ມີແຜນ
ການ ເພື່ອດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບເຄມີ ແລະ ມີວິທີການແກ້ໄຂເມື່ອມີອຸປະຕິເຫດເຄມີເກີດຂຶ້ນ;
3. ມີສະຖານທີ່, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ, ສາງ ແລະ ພາຫະນະຂົນສົ່ງທີ່ໄດ້ມາດ
ຕະຖານ;
4. ມີມາດຕະການປົກປັກຮັກສາຄວາມປອດໄພ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 42 ການຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບເຄມີ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບເຄມີ ຕ້ອງຍື່ນ
ຄຳຮ້ອງພ້ອມດ້ວຍເອກະສານ ຕໍ່ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.

ເອກະສານປະກອບຄຳຮ້ອງຕົ້ນຕໍ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ສຳເນົາທະບຽນວິສາຫະກິດ;
2. ບົດປະເມີນຄວາມສ່ຽງ;
3. ເອກະສານກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນຄວາມປອດໄພຂອງເຄມີ;

4. ແຜນປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂອຸບປະຕິເຫດ.

ມາດຕາ 43 ກຳນົດເວລາໃນການພິຈາລະນາການຂໍດຳເນີນທຸລະກິດເຄມີ

ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາອອກໃບອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມສິບວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງເປັນຕົ້ນໄປ. ຖ້າວ່າຄຳຮ້ອງ ແລະ ເອກະສານ ຫາກບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ບໍ່ຄົບຖ້ວນນັ້ນ ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສິບວັນລັດຖະການ.

ຖ້າຫາກບໍ່ອະນຸຍາດ ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງແຈ້ງຕອບເປັນລາຍລັກອັກສອນ ພ້ອມທັງໃຫ້ເຫດຜົນແກ່ຜູ້ຮ້ອງຂໍພາຍໃນກຳນົດເວລາ ຫ້າວັນລັດຖະການ.

ມາດຕາ 44 ການຂຶ້ນທະບຽນບັນຊີເຄມີ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບເຄມີ ຕ້ອງຂຶ້ນທະບຽນບັນຊີເຄມີ ນຳຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ຍົກເວັ້ນເຄມີອັນຕະລາຍປະເພດ ໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 10 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 45 ການນຳເຂົ້າ ແລະ ການສົ່ງອອກເຄມີ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກເຄມີ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄມີອັນຕະລາຍປະເພດ ໜຶ່ງ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
2. ເຄມີອັນຕະລາຍປະເພດ ສອງ ແລະ ປະເພດ ສາມ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອອອກໃບອະນຸຍາດນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ, ຖ້າເປັນເຄມີພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງຂະແໜງການອື່ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຍັ້ງຢືນຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກ່ອນ;
3. ເຄມີອັນຕະລາຍປະເພດ ສີ່ ສາມາດ ນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກໄດ້ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດ ແຕ່ກ່ອນຈະນຳເຂົ້າ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ບ່ອນນຳເຂົ້າ.

ລະບຽບການ ແລະ ຂັ້ນຕອນການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກເຄມີລະອຽດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 46 ການຊື້ຂາຍເຄມີ

ການຊື້ຂາຍເຄມີ ຕ້ອງມີສັນຍາຊື້ຂາຍ, ເນື້ອໃນສັນຍາຊື້ຂາຍ ຕ້ອງກຳນົດແຈ້ງ ຊື່ເຄມີ, ປະລິມານ, ຈຸດປະສົງການນຳໃຊ້ ແລະ ອື່ນໆ, ສັນຍາຊື້ຂາຍ ຕ້ອງເຮັດເປັນສາມສະບັບ ໂດຍ

ມອບໃຫ້ຜູ້ຊື້, ຜູ້ຂາຍ ແລະ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານເຄມີເກັບຮັກສາໄວ້ ພາກສ່ວນລະໜຶ່ງສະບັບ. ເຄມີອັນຕະລາຍປະເພດ ສີ່ ຕ້ອງເກັບຮັກສາໄວ້ຢ່າງໜ້ອຍ ສອງ ປີ, ສຳລັບເຄມີອັນຕະລາຍປະເພດ ສອງ ແລະ ປະເພດ ສາມ ໃຫ້ເກັບຮັກສາໄວ້ຢ່າງໜ້ອຍ ຫ້າ ປີ.

ມາດຕາ 47 ການຄອບຄອງເຄມີ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຄອບຄອງເຄມີ ຊຶ່ງເປັນຂອງຕົນ ຫຼື ຂອງບຸກຄົນອື່ນ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອຄວບຄຸມຄວາມປອດໄພ.

ມາດຕາ 48 ການນຳໃຊ້ເຄມີ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ນຳໃຊ້ເຄມີ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານ, ຂໍ້ມູນ, ປຶ້ມຄູ່ມືແນະນຳ ແລະ ເອກະສານອື່ນກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພຂອງເຄມີ.

ໝວດທີ 2

ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ຜູ້ນຳໃຊ້ເຄມີ

ມາດຕາ 49 ສິດຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບເຄມີ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບເຄມີ ມີ ສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄື່ອນໄຫວຕາມການອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;
2. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຕົນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານກ່ຽວກັບເຄມີ;
4. ຮ້ອງທຸກກ່ຽວກັບການລະເມີດສິດໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ;
5. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 50 ພັນທະຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບເຄມີ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບເຄມີ ມີ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບເຄມີຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
2. ເສຍພາສີ, ອາກອນ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ໃຫ້ແກ່ລັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງວຽກງານເຄມີ;
4. ຝຶກອົບຮົມຄວາມຮູ້ດ້ານຄວາມປອດໄພ ກ່ຽວກັບເຄມີໃຫ້ພະນັກງານ ແລະ ກຳມະກອນໃນໜ່ວຍທຸລະກິດຂອງຕົນ;
5. ສ້າງແຜນການນຳໃຊ້ເຄມີປະຈຳປີ;
6. ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາແຜນປ້ອງກັນ ແລະ ມາດຕະການແກ້ໄຂອຸບປະຕິເຫດ;

7. ເກັບຮັກສາ ແລະ ສ້າງຖານຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບເຄມີ;
8. ສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ຄຳແນະນຳດ້ານຄວາມປອດໄພກ່ຽວກັບເຄມີ;
9. ບຳບັດ, ກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອເຄມີຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດ;
10. ຮຽກຄືນ ຜະລິດຕະພັນເຄມີ ທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ;
11. ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຜົນເສຍຫາຍທັງໝົດທີ່ເກີດຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ;
12. ອຳນວຍຄວາມສະດວກແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດ ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່;
13. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
14. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 51 ສິດຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ເຄມີ

ຜູ້ນຳໃຊ້ເຄມີ ມີ ສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານດ້ານຄວາມປອດໄພກ່ຽວກັບເຄມີ;
2. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຕົນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ສົ່ງຄືນຜະລິດຕະພັນເຄມີ ທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ, ເສຍຄຸນນະພາບ ແລະ ໄດ້ຮັບການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍຄືນ;
4. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 52 ພັນທະຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ເຄມີ

ຜູ້ນຳໃຊ້ເຄມີ ມີ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບເຄມີຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
2. ບຳບັດ ແລະ ກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກການນຳໃຊ້ເຄມີ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເຕັກນິກ ແລະ ມາດຕະຖານຄວາມປອດໄພ;
3. ລາຍງານ ກ່ຽວກັບຄວາມເປັນອັນຕະລາຍຈາກການນຳໃຊ້ເຄມີ ຕໍ່ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບບ່ອນນຳໃຊ້ເຄມີ;
4. ເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການຮັກສາສຸຂະພາບ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ;
5. ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຜົນກະທົບຈາກການນຳໃຊ້ເຄມີຂອງຕົນ;
6. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

**ພາກທີ V
ຂໍ້ຫ້າມ**

ມາດຕາ 53 ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີ ພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບເຄມີ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ຂັດຂວາງການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານເຄມີຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່;
3. ຈູດ, ຝັງ, ຖິ້ມ ແລະ ປ່ອຍເຄມີ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອເຄມີ ສູ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເຕັກນິກ;
4. ນຳໃຊ້ຜະລິດຕະພັນເຄມີປອມ, ເຄມີບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ, ເຄມີເສຍຄຸນນະພາບ ແລະ ເຄມີບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນ;
5. ຜະລິດ, ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ຄອບຄອງ ຫຼື ນຳໃຊ້ເຄມີອັນຕະລາຍປະເພດ ໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 10 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
6. ຝາກ ຫຼື ຮັບຝາກເຄມີອັນຕະລາຍທີ່ບໍ່ບອກຊື່ ຫຼື ບອກຊື່ບໍ່ຊັດເຈນ;
7. ໂຄສະນາຊວນເຊື່ອ ຫຼື ໃຫ້ຂໍ້ມູນບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມຈິງ;
8. ແກ້ບມັງຽນເຄມີອັນຕະລາຍ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
9. ໃຫ້ສິນບົນແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ພະນັກງານ ທີ່ຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບເຄມີທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ;
10. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 54 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ

ຫ້າມຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ມີ ພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນທຸລະກິດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຫຼື ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບການອະນຸຍາດ ແລະ ການຍັງຢືນ;
2. ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບເຄມີ ທີ່ສ້າງຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມເກີນຄ່າມາດຕະຖານທີ່ກຳນົດໄວ້;
3. ສວຍໃຊ້ການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບເຄມີ ເພື່ອເຄື່ອນໄຫວກໍ່ຄວາມບໍ່ສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ;
4. ວາງຂາຍຜະລິດຕະພັນເຄມີອັນຕະລາຍ ບົນເປກັບສິນຄ້າປະເພດສະບຽງອາຫານ;
5. ປອມແປງເອກະສານ;
6. ໃຫ້ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ບໍ່ຖືກກັບຄວາມເປັນຈິງ;
7. ໂຄສະນາທີ່ມີລັກສະນະສຽດສີ, ໝິ່ນປະໝາດການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ການ ບໍລິການຂອງຜູ້ອື່ນ;
8. ໃຫ້ສິນບົນ;
9. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 55 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຜູ້ນຳໃຊ້

ຫ້າມຜູ້ນຳໃຊ້ເຄມີ ມີ ພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ເຄມີໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຈຸດປະສົງ ຊຶ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ;
2. ນຳໃຊ້ເຄມີອັນຕະລາຍປະເພດ ໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 10 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
3. ໂຄສະນາໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີ ຫຼື ມີການກະທຳອື່ນ ທີ່ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ສະໜອງ;
4. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 56 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່

ຫ້າມພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ມີ ພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ອຳນາດ ໜ້າທີ່ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ;
2. ຮັບ ຫຼື ທວງເອົາສິນບົນ;
3. ເມີນເສີຍຕໍ່ການປະຕິບັດໜ້າທີ່, ກົດໜ່ວງ, ຖ່ວງດຶງການພິຈາລະນາເອກະສານ;
4. ປອມແປງເອກະສານ ຫຼື ນຳໃຊ້ເອກະສານປອມ, ເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງລັດ, ຄວາມລັບທາງລັດຖະການ, ທຳລາຍເອກະສານ;
5. ບົກບັດຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານດ້ານຄວາມປອດໄພ;
6. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ພາກທີ VI ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 57 ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານເຄມີ ມີ ຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການແກ້ໄຂດ້ວຍການປະນີປະນອມກັນ ຫຼື ການໄກ່ເກ້ງ;
2. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ;
3. ການແກ້ໄຂດ້ວຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
4. ການຕັດສິນຂອງສານ;
5. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ.

ມາດຕາ 58 ການແກ້ໄຂດ້ວຍການປະນີປະນອມ ຫຼື ການໄກ່ເກ້ຍ

ເມື່ອມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານເຄມີ ຄູ່ກໍລະນີສາມາດແກ້ໄຂດ້ວຍການປະນີປະນອມ ຫຼື ໄກ່ເກ້ຍກັນ.

ມາດຕາ 59 ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ

ເມື່ອມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານເຄມີ ທີ່ບໍ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ມີມູນຄ່າເສຍຫາຍ ບໍ່ຫຼວງ ຫຼາຍ ຄູ່ກໍລະນີມີສິດສະເໜີ ຕໍ່ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບບ່ອນທີ່ຕົນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດນັ້ນ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 60 ການແກ້ໄຂດ້ວຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ເມື່ອມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກິດເຄມີ ຄູ່ກໍລະນີມີສິດສະເໜີ ຕໍ່ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ເພື່ອພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 61 ການຕັດສິນຂອງສານ

ເມື່ອມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກິດເຄມີ ຄູ່ກໍລະນີມີສິດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອພິຈາລະນາຕັດສິນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 62 ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ

ເມື່ອມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານເຄມີ ທີ່ມີລັກສະນະສາກົນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ, ສັນຍາສາກົນ ແລະ ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ VII

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານເຄມີ

ມາດຕາ 63 ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານເຄມີ

ລັດຖະບານ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານເຄມີ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານເຄມີ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ;
2. ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;

3. ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ.

ມາດຕາ 64 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານເຄມີ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານເຄມີ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດເປັນແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ໂຄສະນາອົບຮົມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານເຄມີໃຫ້ທົ່ວສັງຄົມ;
4. ຂຶ້ນທະບຽນເຄມີ;
5. ສ້າງບັນຊີເຄມີອຸດສາຫະກຳ ແລະ ສັງລວມບັນຊີເຄມີ ຈາກຂະແໜງການອື່ນ ເພື່ອສ້າງບັນຊີລວມໃນການຈັດປະເພດເຄມີອັນຕະລາຍ;
6. ສ້າງ ແລະ ຮັບຮອງເອົາຄູ່ມືແນະນຳເຕັກນິກ ແລະ ລະບຽບການດ້ານຄວາມປອດໄພກ່ຽວກັບເຄມີ;
7. ອະນຸຍາດ, ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ການນຳເຂົ້າ ແລະ ການສົ່ງອອກເຄມີ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອເຄມີ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
8. ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາການດຳເນີນທຸລະກິດ, ການນຳໃຊ້ເຄມີ, ການບຳບັດ ແລະ ການກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອເຄມີ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
9. ແນະນຳການນຳໃຊ້ເຄມີແຕ່ລະປະເພດ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ;
10. ອອກ, ໂຈະ, ຖອນ, ຍົກເລີກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບເຄມີ;
11. ຮັບຄຳສະເໜີຈາກປະຊາຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລວມທັງແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບເຄມີໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
12. ສ້າງ, ບຳລຸງ ແລະ ຍົກລະດັບພະນັກງານວິຊາການກ່ຽວກັບວຽກງານເຄມີ;
13. ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາຖານຂໍ້ມູນເຄມີແຫ່ງຊາດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານເຄມີ;
14. ສະເໜີສ້າງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບວຽກງານເຄມີ;
15. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບສາກົນກ່ຽວກັບວຽກງານເຄມີ;
16. ສະຫຼຸບ, ສັງລວມ ແລະ ລາຍງານ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານເຄມີ ຕໍ່ລັດຖະບານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
17. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 65 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານເຄມີ ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແຂວງ, ນະຄອນ ຫຼວງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ເປັນແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ;
2. ໂຄສະນາອົບຮົມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານເຄມີໃຫ້ທົ່ວສັງຄົມ;
3. ຮັບຮອງແຜນປະຈຳປີ, ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາການນຳເຂົ້າ ແລະ ການສົ່ງອອກ ເຄມີ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອເຄມີ;
4. ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາການດຳເນີນທຸລະກິດ, ການນຳໃຊ້ເຄມີ, ການບຳບັດ ແລະ ການກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອເຄມີ;
5. ແນະນຳການນຳໃຊ້ເຄມີແຕ່ລະປະເພດ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ ເພື່ອຮັບ ປະກັນຄວາມປອດໄພ;
6. ສະເໜີ ອອກ, ໂຈະ, ຖອນ, ຍົກເລີກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບເຄມີ;
7. ຮັບຄຳສະເໜີຈາກປະຊາຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລວມທັງແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດ ແຍ່ງກ່ຽວກັບເຄມີ;
8. ສ້າງ, ບຳລຸງ ແລະ ຍົກລະດັບພະນັກງານວິຊາການກ່ຽວກັບວຽກງານເຄມີ;
9. ປະສານສົມທົບກັບບັນດາພະແນກການ, ຂະແໜງການທຽບເທົ່າ ແລະ ອົງການປົກ ຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານເຄມີ;
10. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານເຄມີ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງຂັ້ນເທິງ;
11. ສະຫຼຸບ, ສັງລວມ ແລະ ລາຍງານ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານເຄມີ ຕໍ່ກະຊວງອຸດສາ ຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
12. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 66 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານເຄມີ ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເມືອງ, ເທດສະ ບານ, ນະຄອນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ເປັນແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ຈັດ ຕັ້ງປະຕິບັດ;
2. ເຜີຍແຜ່ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານເຄມີໃຫ້ທົ່ວສັງຄົມ;
3. ຕິດຕາມ ກວດກາການນຳເຂົ້າ ແລະ ການສົ່ງອອກເຄມີ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອເຄມີ ລວມທັງການດຳເນີນທຸລະກິດ, ການນຳໃຊ້ເຄມີ, ການບຳບັດ ແລະ ການກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອເຄມີ;

4. ແນະນຳການນຳໃຊ້ເຄມີແຕ່ລະປະເພດ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ;
5. ສະເໜີ ອອກ, ໂຈະ, ຖອນ, ຍົກເລີກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບເຄມີ;
6. ຮັບຄຳສະເໜີຈາກປະຊາຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລວມທັງແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບເຄມີ;
7. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານເຄມີ;
8. ສະເໜີ ບຳລຸງສ້າງ ແລະ ຍົກລະດັບພະນັກງານວິຊາການກ່ຽວກັບວຽກງານເຄມີ;
9. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານເຄມີ ຕໍ່ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
10. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 67 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ລວມຂອງຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ລວມ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາວຽກງານເຄມີ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານເຄມີ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ເປັນແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ໂຄສະນາອົບຮົມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານເຄມີໃຫ້ທົ່ວສັງຄົມ;
4. ສ້າງ ແລະ ຮັບຮອງເອົາຄູ່ມືແນະນຳເຕັກນິກ ແລະ ລະບຽບການດ້ານຄວາມປອດໄພກ່ຽວກັບເຄມີ;
5. ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາການດຳເນີນທຸລະກິດ, ການນຳໃຊ້ເຄມີ, ການບຳບັດ ແລະ ການກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອເຄມີ;
6. ແນະນຳການນຳໃຊ້ເຄມີແຕ່ລະປະເພດ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ;
7. ຮັບຄຳສະເໜີຈາກປະຊາຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງລວມທັງແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບເຄມີ;
8. ສະເໜີສ້າງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບວຽກງານເຄມີ;
9. ສ້າງ, ບຳລຸງ ແລະ ຍົກລະດັບພະນັກງານວິຊາການກ່ຽວກັບວຽກງານເຄມີ;
10. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບສາກົນກ່ຽວກັບວຽກງານເຄມີ;
11. ສະຫຼຸບ ລາຍງານ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານເຄມີ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຕໍ່ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອລາຍງານຕໍ່ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
12. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ສຳລັບ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ສະເພາະ ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 68 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ສະເພາະຂອງຂະແໜງການອື່ນ

ຂະແໜງການອື່ນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ສະເພາະ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດ ກາວງຽງງານເຄມີ ດ້ວຍການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕາມ ຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມການນຳໃຊ້ເຄມີ ແລະ ສິ່ງ ເສດເຫຼືອເຄມີ ເປັນຕົ້ນ ເຄມີທີ່ໃຊ້ໃນການຜະລິດຢາ, ເຄື່ອງສຳອາງ, ອຸປະກອນການແພດ, ປິ່ນ ປົວ ແລະ ຮັກສາສຸຂະພາບ, ເສີມຄວາມງາມ, ຂ້າເຊື້ອ ແລະ ເຄມີປຸງແຕ່ງອາຫານ ແລະ ສ້າງບັນ ຊີເຄມີອັນຕະລາຍທີ່ນຳໃຊ້ໃນຂະແໜງການຕົນ;

2. ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ການນຳໃຊ້ເຄມີ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອເຄມີ ເປັນຕົ້ນ ເຄມີທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປູກຝັງ, ການເພາະພັນ, ການລ້ຽງສັດ, ການປະມົງ, ການສັດຕະວະແພດ, ການຮັກສາຜະລິດຕະພັນກະສິກຳ, ຢາປາບສັດຕູພືດ ແລະ ສ້າງບັນຊີເຄມີອັນຕະລາຍທີ່ນຳໃຊ້ໃນຂະແໜງການຕົນ;

3. ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມການນຳໃຊ້ເຄມີ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອເຄມີ ເປັນຕົ້ນ ເຄມີທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ, ເຄມີ ທີ່ເກີດຈາກທຳມະຊາດຢູ່ບໍລິເວນຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ;

4. ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດ ຕາມການບຳບັດ, ການກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອເຄມີ, ເຄມີຕົກຄ້າງໃນທຳມະຊາດ ແລະ ເຄມີທີ່ຍຶດໄດ້ ແລະ ຮັບຮອງບັນຊີສານເຄມີເປັນພິດ;

5. ຂະແໜງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມການໃຊ້ ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ເຄມີ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອເຄມີ ເປັນຕົ້ນ ເຄມີທີ່ນຳໃຊ້ໃນ ການທົດລອງ, ການຄົ້ນຄວ້າ, ການວິໄຈ ເພື່ອການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຮັບຮອງເອົາ ມາດຕະຖານກ່ຽວກັບເຄມີ ແລະ ເປັນຜູ້ກຳນົດມາດຕະຖານຄວາມປອດໄພຂອງທ້ອງຖິ່ນລອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ເຄມີໃນທ້ອງຖິ່ນລອງໂດຍປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ;

6. ຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມການຂົນສົ່ງເຄມີ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອເຄມີ;

7. ຂະແໜງການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມການນຳໃຊ້ເຄມີ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອເຄມີ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ແກ້ໄຂອຸປະປະຕິເຫດຈາກເຄມີ ເປັນຕົ້ນ ທາດລະເບີດ, ທາດແຕກ, ເຄມີເປັນພິດ, ເຄມີມອດໄຟ ແລະ ດຳເນີນຄະດີຕໍ່ບຸກຄົນ, ນິ ຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງເຄມີ;

8. ຂະແໜງການປ້ອງກັນປະເທດ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມການນຳໃຊ້ເຄມີ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອເຄມີ ເປັນຕົ້ນ ທາດລະເບີດ, ທາດແຕກ, ເຄມີເປັນພິດ, ເຄມີມອດໄຟ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອເຄມີຈາກສະໄໝສົງຄາມ ແລະ ແກ້ໄຂອຸບປະຕິເຫດຈາກເຄມີ;

9. ຂະແໜງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມການນຳໃຊ້ເຄມີ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອເຄມີ ເປັນຕົ້ນ ເຄມີທີ່ນຳໃຊ້ໃນການສິດສອນ, ຄົ້ນຄວ້າ, ທົດລອງ ແລະ ວິໄຈ.

ໝວດທີ 2

ການກວດກາວຽກງານເຄມີ

ມາດຕາ 69 ອົງການກວດກາວຽກງານເຄມີ

ອົງການກວດກາວຽກງານເຄມີ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານເຄມີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 63 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງແມ່ນສະພາແຫ່ງຊາດ, ອົງການກວດກາລັດຖະບານ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ແລະ ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ.

ມາດຕາ 70 ເນື້ອໃນກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານເຄມີ ມີເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານເຄມີ;
2. ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານເຄມີ;
3. ຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ພຶດຕິກຳ ແລະ ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກຂອງພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວກັບເຄມີ;
4. ການເຄື່ອນໄຫວດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບວຽກງານເຄມີ.

ມາດຕາ 71 ຮູບການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານເຄມີ ມີຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາ ຕາມລະບົບປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາ ແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາ ຕາມລະບົບປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາຕາມແຜນການ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ.

ການກວດກາ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການກວດການອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາ ແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນ ການກວດກາໃນເວລາທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມ ຈຳເປັນ ແລະ ຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ມີການແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາ ໃຫ້ກວດກາທາງເອກະສານ ແລະ ການປະຕິບັດຕົວຈິງຢູ່ສະຖານທີ່ ປະຕິບັດງານ ແລະ ປະຕິບັດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ VIII

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 72 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 73 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຫຼື ລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ເບົາ ຫຼື ໜັກ.

ມາດຕາ 74 ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ທີ່ມີລັກສະນະເບົາເປັນຄັ້ງ ທຳອິດຈະຖືກກ່າວເຕືອນ ຫຼື ສຶກສາອົບຮົມ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ.

ມາດຕາ 75 ມາດຕະການທາງວິໄນ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫຼື ພະນັກງານທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການລະເມີດຂໍ້ຫ້າມ ທີ່ໄດ້ ຖືກກ່າວເຕືອນ ຫຼື ສຶກສາອົບຮົມມາກ່ອນແລ້ວ ແລະ ບໍ່ມີອົງປະກອບຂອງການກະທຳຜິດທາງ ອາຍາຈະຖືກລົງວິໄນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 76 ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກປັບໃໝ ຕາມທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 77 ມາດຕະການທາງແພ່ງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນ ຕ້ອງໄດ້ຟື້ນຟູ, ບູລະນະ ແລະ ໃຊ້ແທນຄ່າ ເສຍຫາຍຕາມທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 78 ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຫາກເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຊຶ່ງພາໃຫ້ເກີດ ຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ ຊີວິດຂອງຜູ້ອື່ນ ຈະຖືກລົງໂທດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ອາຍາ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກຳນົດໂທດທາງອາຍາ.

ມາດຕາ 79 ມາດຕະການໂທດເພີ່ມ

ນອກຈາກໂທດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 78 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຜູ້ກະທຳຜິດຈະຖືກ ປະຕິບັດມາດຕະການໂທດເພີ່ມ ເຊັ່ນ ການໂຈະ, ການຖອນໃບອະນຸຍາດ ຫຼື ຍຸບເລີກກິດຈະການ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ.

**ພາກທີ IX
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ**

ມາດຕາ 80 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິ ບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 81 ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍ ເຫດທາງລັດຖະການ ສືບທຳວັນ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ